

Olv.: Zak 12,10-11, 13,1 – Gal 3,26-29 – Lk 9,18-24
Péter vallomása

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

Isten hozta a Testvéreket! Minden vasárnap az Úr ünnepe, aki örül minden egyes embernek, minden egyes embert meg akar menteni! Akik fölismerik Istennek ezt az életadó szeretetét, azok válaszolnak az Istennek! Ez a válasz a mi hitünk, ez a válasz a mi keresztyény közösségünk Istennel és egymással!

***Minden vasárnap mindegyikünk, aki megérkezik az Isten házába,
megfogalmazhatja válaszát az Istennek!
Van mit kimondani, van miért hálát adni az Istennek!***

Ma nagy szívvel szeretnénk hálát adni egy családnak, ennek a nagy családnak a forrásáért, ***Szilvinek és Istvánnak*** az életéért, akik egymásra találtak és most a 45. házassági évfordulójukat ünneplik, ez bibliai értelmében nem jubileumi kerek esztendő, de majdnem. Velük együtt szeretnénk hálát adni, köszönetet mondani az Istennek! Nagy fészek ez a család, ha minden tagja itt lenne, akkor lehet, hogy a kápolnánk kicsinek bizonyulna. Nekik nyolc gyermekük van és az elsőszülött lányuknak, Szilvinek szintén nyolc gyermeke van, akik szintén mindannyian itt vannak és velünk együtt ünnepelnek! Ha így tudnánk ünnepelni keresztyény családokkal vasárnapról-vasárnapra, akkor Európának lenne jövője! Isten elé állunk, hálát és köszönetet mondunk ezért a házaspárért és az egész nagy családjukért!

Mindenképpen szeretném ***kedves Atyát*** is megemlíteni, aki itt egy tolószékből ül és reméljük, hogy a kardiológián megfelelően tudnak segíteni neki, gyógyítják, most itt ünnepel velünk együtt. Sajátos helyzet, nem tud itt az oltár mellett lenni, de ez nem olyan nagy távolság. Köztünk és Isten között nincs is távolság! A távolság általunk méretik. Isten olyan közel van hozzánk, amilyen közel engedjük magunkhoz!
Most engedjük közel az Istent magunkhoz mindannyian és kérjük megbocsátó szeretetét!

Szentbeszéd

***Ma Jézus lehetőséget kínál nekünk:
mi módon mentheti meg mindenki a saját életét!***

Kedves Testvérek! Mindegyikünk legfőbb gondja, hogy megmentse az életét! Sajnos, olyan világban élünk, amely világban sok mindenre felhívják a figyelmünket, sok mindent kínálnak nekünk, sok mindennel csábítanak bennünket! Szinte mindent fontosnak állítanak be számunkra. Az ember legkevesebbet foglalkozzon a saját életével jó értelemben. Az sem a saját életünkkel való foglalkozás, - ami szintén csábító a pogány világban, - hogy senki ne törődjön a másikkal, csak önmagával! ***Ez kísértés, ez csábítás, ez félrevezetés!***

***Jézus világos és egyértelmű példát ad,
egyértelmű utat mutat,
miképpen mentheti meg az ember az életét! Nincs más út!***

Isten szeret bennünket

Múlt vasárnap arról gondolkodtunk, hogy az ember számára mekkora lehetőség az, hogy az Isten meg akarja menteni az embert! Hogyan? Isten első gesztusa: kifejezi azt, hogy szeret bennünket, mindenkit, függetlenül attól, hogy ki milyen! Isten úgy szeret bennünket, ahogyan a jó édesanya, édesapa szereti a gyerekeit! Ez az első felénk fordulása Istennek, hogy kifejezi: szeret bennünket! Ez önmagában akár elég is lenne, mert az ember arra vágyakozik, hogy valakinek legyen annyira fontos, hogy szereti! Jaj annak, akit nem szeret senki! Mi lesz az ilyen emberrel, akit senki se szeret? Elkallódik!

Mi ennek a szeretetnek a titka? Ennek a szeretetnek a titka, hogy mindenkit meg akar menteni! Hogyan? Megajándékoz a szeretetével! Leveszi rólunk a terhet, elveszi bűneink terhét és felszabadít bennünket! Tudjuk, hogy a bűn az, hogy az ember csak magával törődik, magával foglalkozik! Isten ezt a magunk körül forgást szünteti meg! Kiszabadít bennünket a magunk börtönéből! Aki ezt értékeli, az válaszol! Legyünk őszinték, ha valaki megajándékoz bennünket a szeretetével, jóindulatával, közösségével, jóakaratával, arra nem kell válaszolni? Ha erre nem válaszol egyik ember a másik embernek, akkor meg van a véleményünk róla!

***Aki válaszol a nagylelkű Istennek,
az az ember hisz Istenben!
Közösségben akar lenni Istennel!***

Már ez is csodálatos üzenet! A megmentett ember válaszol a megmentőjének és össze akar tartozni azzal, aki megmenti őt! Valamiképpen minden emberi kapcsolatnak ez a lényege. Minden igazi emberi kapcsolatban egymást megmentjük! Az emberi kapcsolat lényege az, hogy úgy tartozunk össze, hogy egymásra számíthatunk, ezáltal egymást éltetjük! Közös hordozzuk a terheket és közösek az örömeink!

De jó lenne, ha a hitünk ilyen erős lenne

Egész Európának innen származnak a problémái. Orcátlanok vagyunk! Isten hatalmas szeretetét nem értékeljük, semmibe vesszük! Ezért lettünk hitetlenek! Nem óhajtottuk az Istennel való közösséget, elmagányosodunk, aztán tele vagyunk panasszal, hogy magányosak vagyunk! Mi lenne másképpen, mi akarjuk! Aki nem hálás, aki nem válaszol a gesztusokra, az magányos marad! Kivel van joga vitázni ezek után?

Jézus a megmentő

A mai vasárnap egy lépéssel még tovább megy, mert Jézus abban akar nekünk segíteni, hogy valóban tudjuk, hogy Ő kicsoda! Ha igazán megismerjük Jézust, akkor ez az egész életünket átalakítja! Erről van szó!

***A megmentés azt jelenti,
hogy Isten akarata szerinti,
Jézus tervei szerinti emberekké leszünk
és így tartozunk össze Istennel és egymással!***

Nagyon fontos ez az üzenet! Jézus megkérdezi a tanítványoktól, hogy kinek tartanak engem az emberek? Hallottuk, sok mindent mondanak, ezzel ne foglalkozunk. Jézusnak sem ez volt a fontos! Nekünk néha nagyon fontos az, hogy az emberek hogyan vélekednek rólunk.

***Mennyivel fontosabb, hogy az Isten hogyan vélekedik rólunk
és mi hogyan vélekedünk az Istenről!***

Mit mond Péter?

Te vagy az Isten fölKentje!

Másképpen: Te vagy az Isten Krisztusa!

Te vagy a Megmentő!

Jézusnak szenvednie kell

Ez azok után történt, hogy Jézus sok-sok embernek kenyeret adott. Nyomban ez után a vallomás után, ebben a nagyon izgalmas légkörben Jézus rögtön mond valamit, mintegy az övéi vallomásához odateszi, odaállítja mellé a nagyon fontos igazságát! A zsidók azt várták Jézustól, - kicsit még a tanítványai is talán, - hogy majd a földi problémáikat megoldja! Akkor Jézus mit mond nekik?

***Az Emberfiának szenvednie kell és így bemenni a dicsőségébe!
Vagyis a jézusi példához hozzátartozik a szenvedés!***

Jézus ezzel azt mondja ki, hogy a szenvedésével akar bennünket igazzá tenni! Miről van szó? Aki valakiért elveszíti az életét, az megmenti a saját életét is, meg a másik ember életét is!

***Aki nem magára gondol,
az már elkezd lelkileg növekedni!
Aki a másikért áldozatot hoz,
az a másikat is megmenti!
Kettős növekedés!***

Akkor Jézus arról beszél: nagyobb szeretete senkinek nincs annál, mint aki az életét adja a másikért! Ez nagyon fontos, mert a másikért meghalni csak az tud, aki a másikért élni tud! Hogyan halnánk meg valakiért, ha érte nem tudunk áldozatot hozni, ha érte nem tudunk élni!

Valójában Jézus élni tanít!

***Életünk megmentésének az útja,
megmenekülésünk útja,
hogy egymásért elajándékozzuk az életünket!
Ez nem könnyű! Ez áldozat, ez szenvedés!***

***Ez új szemléletet ad nekünk,
közben egymást megmentjük!
Nincs más út!***

Mindenki emberhez méltó életet akar élni! Mindenki jól szeretne élni, talán boldog is szeretne lenni, de ez az út! Ha mi igazán hívők vagyunk és megértettük azt, hogy ez a megmentődésünk útja, amit Jézus járt be értünk, akkor mi újra meg újra odaállunk ehhez a mércéhez!

***Jézus a mérce!
Jézustól tanuljuk azt,
hogy egymásért élünk!***

Egymásért élni, ez a szolgálat

Egyébként mindenkinek meg kell találnia a szolgálatát! A szolgálat nem az, ahol az első helyekre vágyakozunk. A szolgálat az, ahol az evangélium elvárásainak megfelelnünk!

Isten elvárásainak megfelelően tudunk élni!

Ez az igazi szolgálat! Vagyis:

A szolgálat az, amikor áldozatot hozunk!

A szolgálat az, amikor egymásért nap mint nap élünk!

A szolgálat az, amibe belehalunk!

Ha ezeket mi komolyan vesszük, akkor kezdjük érteni Jézus életáldozatát. Pál apostol ezt megértette, amikor azt mondja: kiüresítette önmagát Krisztusért! Vagyis nem magára gondol, hanem másokra, mert másokért akar élni!

Egész keresztény életünk azt jelenti

hogy az ember a másikért él,

egymásért élünk és egymásért halunk meg!

Ez az út! Erre születtünk!

Erre az útra hív bennünket Krisztus!

Ez az élet Krisztus szenvedéséből,

Krisztus halálából, Krisztus feltámadásából táplálkozó élet!

Ez az ember megmentődésének, ez az ember új életének az útja!

A mai vasárnapon erre a tanításra figyeljünk oda! Jézus az Isten fölkentje! Jézus az Isten prófétája bizonyos értelemben, de sokkal inkább Jézus az Isten Fia, aki értünk lett Emberré, hogy megtanítsa bennünket erre a gondolkodásra, rávezessen minket erre az útra! Nagy kegyelem, ha megértjük Jézus tanítását!

Isten szól hozzánk

az eszünkhöz a teremtésben, ***nem halljuk!***

Isten szól hozzánk

a szívünkön keresztül a gondviselésben! ***Nem értjük!***

Isten szól hozzánk

érzelmeinken keresztül a viharban, a napsütésben! ***Nem értjük!***

Ezért olyan fontos a próféta szava,

aki értelmezi nekünk az Isten üzenetét!

Jézus próféta, de sokkal inkább Jézus az Isten Fia,

aki nemcsak az üzenetet hozza el, hanem önmagát ajándékozza nekünk!

Jézus rávezet minket arra az útra,

amely úton együtt járunk, amely úton egymásért élünk,

amely a Krisztus útja, amely a keresztények útja!

Erre az útra kell visszatérnünk, ha élni akarunk!

A mai vasárnapon, amikor ilyen nagy család példája áll előttünk, akkor nem is olyan nehéz ezeket a gondolatokat megérteni! Fiatalkora óta ismerem ezt a házaspárt. Mi mindenre van erejük azon kívül, hogy ezt a nagy családot létrehozzák, fölnevelik és ott állnak ma is benne és mögötte. Ez az Isten ajándéka! Aki rátalál az Isten útjára, az sokkal, de sokkal többre képes mint az, aki csak magának él! Köszönjük kedves Szilvi, kedves István az utakat, köszönjük a gyerekeitek útját. Tudjuk, hogy vannak ott kanyarok, de azért sokkal több az öröm! Ez már az Isten jutalma!